

Gorka Alda

SORTZAILEA, MUSIKARIA eta KONPOSITOREA

SENTIMENDUAK MUSIKA BIHURTUZ

Lore Unanue Azpiazu

GORKA ALDA -k musika du hizkuntza nagusitzat. Musika bidez azaltzen ditu bere sentimenduak. Bi esaldi hauen bidez laburbil daiteke GORKA ALDA nolakoa den.

Hala ere, GORKA nor den eta zer egiten duen azaldu aurretik zera esan behar dut, elkarrizketa honi esker Hernanin sortutako musikagile eta konpositore bat ezagutzeko aukera izan dudala eta arte munduan erabat murgilduta dagoen gazte bat ezagutzearekin batera, GORKA ALDA- k ahaztuta neuzkan hainbat gauza gogorarazi dizkidala. Maitasunaz, Naturaz, Musikaz, Arteaz,...ari naiz. Erabat ahaztuta neuzkan gauzak dira. Gaur egun bizi dugun egoera nahasiak, hain garrantzitsuak diren gauzak ahaztera eraman bainau.

Aspaldi honetan, gainera, MAITASUNA hitza, nire hiztegitik desagertu dela dirudi eta GORKA-rekin hitz egin ondoren MAITASUNA hitza hor dagoela, existitzen dela gogoratu dut. MAITASUNIK gabe ez baitago ezer egiterik, ezer positiborik ez behintzat.

... Burutazioak burutazio... alde batera utzi eta GORKA ALDA nor den eta zer egiten duen azalduko dizuet.

25 urte ditu eta, gutxienez hauetako 14 Hernanin egin baditu ere, niretzat deskubrimendu handia izan da, merezi duen deskubrimendua. 8 urte daramatza Parisen. Musikak eraman zuen bertara. Hasera batean 1989. urtean, piano ikasketak egitera joan zen eta hauek amaitu ondoren, umetatik hain gustokoa zuen KONPOSIZIOA ikasten ari da buru-belarri.

L - Musika zaletasuna betidanik izan duela esan digu GORKA ALDA-k, baina, zehatz-mehatz, nondik datorkizu zaletasun hori?

G - Ume umetatik izan dut zaletasun hori, baina uste dut URUMEA IKASTOLA-k zerikusirik izan duela. Garrantzi handia eman dio beti musikari. Urtero egiten zituzten jaialdiak, "Abestiak" izeneko arloa,.....guzti honek niregan eragin zuzena izan zuen. Txikitatik gainera "Abestiak" arloa zen gustokoen nuena. URUMEA IKASTOLARI esker hasi nintzen esku-soinua jotzen. Orduan BIKONDOA joaten zen ikastolara eta berarekin hasi nintzen. MARGARI BARRENETXEA-rekin, berriz, solfeo eta piano klaseak hartu nituen. 9 urte nituenean hasi nintzen esku-soinua jotzen eta 11 urterekin, berriz pianoa; oinarrizko piano ikasketak Donostiako CEM zentruan eta kontserbatorioan egin nituen. Eta handik Parisera.

Hori bai, etxean betidanik izan dugu pianoa eta jolasean ibiltzen nintzen etxeko pianoarekin.

L - Nola hartu zenuen Parisera joateko erabakia?

G - Aspalditik nekien nire etorkizuna musikan zegoela, baina erabakia hartzea ez zen erraza izan, ez. Etxean ez zuten oso gustokoa semea artista izatea, eta gogorra izan zen benetan.

COU egin nuen udan Miarritzen Madame DERÉZE-

rekin hasi nintzen lanean eta konturatu nintzen ikastaro hark ordura arte egindakoarekin ez zuela zerikusirik. Lan egiteko modua oso ezberdina zen. Uda hartan argi ikusi nuen, musikaren bidea segitu behar nuela eta horretarako Parisera joan behar nuela.

MIREN ETXANIZ-ek gomendatuta joan nintzen Parisera, 17 urte nituela. Etxean nire asmoen berri eman nien eta bat etorri ziren nire erabakiarekin. Egia esan zorte handia izan dut gurasoek ekonomikoki lagundu egin didatelako. Esker mila ematen diet.

Gaur egun bekei esker ari naiz ikasten, baina hasieran ez nuen inongo laguntza ekonomikorik. Azken hiru urte hauetan, Frantziako Kultura Ministeritzako beka izan dut eta Frantziako "Sociedad de Autores-ek" ematen duen beka ere eskuratu dut. Beka hauei esker ikasi dezaket Parisen.

L - Parisen zerekin egin duzu topo? Nola igaro zenuen lehen urte hori, kontuan izanda 17 urte besterik ez zenituela?

G - Gogorra, gogorra izan zen lehen urtea. Parisera iritsi eta ikusi nuen bertan dagoen panorama musikala erabat diferentea zela. Ohituta nengoenarekin ez zuen zerikusirik.

Konpetentzia ikaragarritzkoa da. Oso jende onarekin egiten duzu topo eta lan handia egin behar da.

Gutxienez, egunean zortzi ordu eman behar dituzu piano aurrean ikasten. Hasera oso gogorra da, baina pixkanaka-pixkanaka martxa hartzen duzu. Lehen esan dudan moduan, konpetentzia ikaragarrikoa da piano munduan eta oso lagun dezun bat, aldi berean zure etsai izan daiteke, azken finean, etengabeko lehia batean bizi zarela.

L - Piano ikasketak bultzatuta joan zinen Parisera, baina, gaur egun konpositore lanetan sartuta zaude buru-belarri. Zer dela eta?

G - Bai, egia esan, piano ikasketak egitera joan nintzen Parisera, baina argi neukan egin nahi nuena "Konposizioa" zela. Umetatik sortu ditut kantak..... nire ustez, gainera, "bat" konpositore jaiotzen da. Barruan daramazun zerbait da.

Piano ikasketak amaitzen ari nintzela, konposizio ikasketak hasi nituen. Zehatz- mehatz, idatzizko ikasketak egin nituen pianoarekin batera.

Hala ere, aurtengo urtea da konposizioan erabat sartuta nagoena. Hiru kurso dira guztira eta lehena amaitzen ari naiz aurten.

L - Ze musika mota konposatzen ari zara une honetan?

G - Gaur egun musika garaikidea konposatzen dut. Musika erromantikoa oso gustokoa dut, baina guztia idatzia, sortua dago eta ezin daiteke ezer berririk egin.

Musika garaikidea, berriz, gaur egungo musika da; pianoa, orkestra,.....nahi duzun instrumenturako konposa dezakezu. Musika garaikidea gauza berriak sortzea da, orain arte egin ez dena sortzen saiatzen zara. Zaila da oso, gaur egun guzti guztia eginda dagoelako eta zerbait berria sortzeko ikaragarriko lana egin behar da. Lan handia egin eta musika kon-

tzertu asko entzun eta, egia esan, Parisek kontzertu ugari entzuteko aukera ematen dizu.

Ahal dudan kontzertuetara joaten naiz, musika hezkuntza ona izateko batek hezi egin behar baitu.

L - Lehen esan diguzu, piano ikasketak oso gogorak direla. Konposizioa, gogorra al da?

G - Gogorra baino, diziplina handia eskatzen du konposizioak.

Musika garaikidea egitea ez da (askok hala uste badu ere) piano aurrean jarri eta bat-batean ateratzen dena idaztea. Ezta gutxiagorik ere! Hori ez da egia!. Eguneroko lana da; ez dago ez iganderik, ez jai egunik.

L - Kontaiguzu, zein da zure eguneroko martxa?

G - Egutero, goizeko bederatzietarako piano aurrean jartzen naiz. Zerbait ateratzen saiatzen naiz eta ondoren mahaian eseritzen naiz buruan dudana landu eta idatzeko. Goizeko saioa, ordubatak aldera amaitzen dut. Eta arratsaldean beste hainbeste. Eguteroan zortzi bat ordu sartzen ditut.

Argi dagoena zera da, inspirazioaren zain ezin zaitezkeela geratu. Eguteroan batean, zerbait etorriko zaizu, baina lana gogor egin behar da zerbait atera nahi izanez gero. % 10 inspirazioa da eta % 90 lana, mahaian, idatziz egiten den lana. Nik esango nuke "landutako inspirazioa" dela konposizioa.

Astean behin joaten naiz eskolara. RUEIL-MALMAISONgo ERREGIOKO KONTSERBATORIO NAZIONALEan ikasten dut. Analisia, kontrapuntoa, konposizioa,.....hauek dira, besteak beste, ditudan arloak.

Konposizio eskolan, ikasleak idatzitako, sortutako musika entzuten dugu eta irakasleak guk egindakoa kritikatzeko du. (Zer dago ondo, zer gaizki, zer aldatu,.....). Irakasleak gure obrak kritikatzeko garaian ematen dituen azalpenak oso baliagarriak dira guretzat, ikasleentzat. Askok ikasten da era honetan.

Astero joan behar dugu kontserbatoriora, ezin dugu hutsik egin. Ez dauka zerikusirik unibertsitatearekin; gure klasean ezin dira gaiak azken egunerako utzi, eguneroko lana egin behar dugu, bestela ez duzu ezer lortzen. Kontuan izan behar da gainera, kurtso amaieran azterketa finala dagoela eta azterketa hori gainditzen ez baduzu kurtso guztia errepikatu behar duzula, ez dago erreperaziorik.

L - Zenbat lagun zaudete klasean?

G - Konposizioan, adibidez, zazpi. Frantsesak, japonarrak, mexikar bat, Sevillako beste bat eta ni.

L - Ze instrumenturako ari zara konposatzen une honetan?

G - Une honetan, pianorako eta kantatzeko ari naiz konposatzen. Gainera pianojole eta kantatzen duen lagun bat dut eta konposatutakoa entzuteko aukera dut, ez beti, baina saiatzen naiz.

Oraindik, hala ere, ez dut kontzerturik eskaini. Zaila da oso zuk idatzitako musika eskeintzea, baina etorriko da hori ere. Ez nau honek gehiegi kezkatzen. Orain egin nahi dudana da ikasi, konposagile bezala osatu, eta gero gerokoak. Hori da epe laburrera dudana helburua.

L - Eta epe luzera?

G - Epe luzera batek daki. Hala ere badara-

bilzkit ideiak buruan.

Filmeetako musika egitea asko gustatuko litzaidake. Ikastaro bat egin dut ENNIO MORRICONE-rekin, "La Mision" filmearen musika sortu zuen konposagilearekin.

Ordenagailuen eta, bide batez, TEKNO mundu honetan sartzea ere gustatuko litzaidake. Ezinbestekoa iruditzen zait gainera, ordenagailuaren erabilera. Denbora aurrera doa eta ezin zaitezke leku fijo batean geratu, aurrera egin beharra dago. Betidanik gertatu izan da hori.

Garai batean, jendeak kantatu egiten zuen eta gutxi batzuk ziren instrumentuak zituztenak. Musika, beraz, ahotsetik instrumentuetara pasa zen. Gaur egun beste pauso bat eman da, informatikaren pausoa eta hori ezin zaio aterik itxi. Hori da nik pentsatzen dudana.

L - Eta zure etorkizuna non ikusten duzu, Parisen, Euskal Herrian, beste herrialderen batean?

G - Ez dakit, momentuz ikasten ari naiz eta Parisen segituko dut. Gero,.... aurkitzen dudanaren arabera ... ez dakit.

L - Gorka, nola gustatuko litzaizuke zure burua definitzea, musiko bezala, konpositore bezala?

G - Ez da, ez, erraza, batek bere burua definitzea. Baina esango nuke SORTZAILEA naizela. Sortzea dut gustoko. SORTZAILEA, konpositorea eta musikaria. Ordena honetan.

BRUMA, GARCIA LORCA-ren poesiak, seaska kanta,..... esku artean darabilzkien lanak dira eta pianoan entzuteko aukera izan nuen. Kantu hauek guztiak entzutean gauza batek deitu zidan atentzioa; tristeak ziren guztiak. Atentzioa deitu zidaten, hain zuzen ere, GORKA ALDA alai delako. Gorkak berak esan zidan pozik bizi dela (ahal duen neurrian, noski), baina musika sortzeko momentuan, gauza tristeekin fijaszen da, edo emaitza, behintzat, hori dela dio.